376R0104

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 104/76

av den 19 januari 1976

om gemensamma marknadsnormer för räkor av släktet Crangon

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 100/76 av den 19 januari 1976 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeriprodukter[1], särskilt artikel 2.3 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Enligt förordning (EEG) nr 100/76 får gemensamma marknadsnormer fastställas. Tillämpningen av sådana normer torde bidra till att förbättra kvaliteten på de räkor som saluförs och därmed underlätta avsättningen av dem.

Ett sätt att förbättra kvaliteten är att förbjuda att räkor som inte har en viss färskhetsgrad eller en viss storlek saluförs som livsmedel.

Praktiskt taget alla räkor inom gemenskapen kokas i vatten omedelbart efter det att de fångats för att förhindra att färskheten på något sätt går förlorad. Därför bör i första hand normer för vattenkokta räkor fastställas.

I nästan alla medlemsstater som bedriver havsfiske bjuds räkor som enligt nationell lagstiftning bedömts lämpliga som livsmedel ut till försäljning efter att ha klassificerats efter storlek. Räkorna klassificeras också efter färskhet.

Med tanke på de åtgärder som anges i förordning (EEG) nr 100/76 i fråga om bestämning av priser och prisbildning kan införandet av normer för räkor antas få särskilt stor betydelse. Den klassificering som hittills genomförts på nationell nivå bör därför standardiseras.

Räkor har hittills bara klassificerats innan de sålts första gången, eftersom en stor del av räkorna omedelbart därefter skalas eller bereds på annat sätt. Införandet av gemensamma normer inom gemenskapen bör därför begränsas till det första försäljningsledet.

Normerna måste gälla alla räkor avsedda som livsmedel, inklusive importerade räkor, som saluförs i gemenskapens medlemsstaters territorier. Att de skyldigheter som åläggs branschen begränsas till räkor avsedda som livsmedel gör det möjligt att klarare och snabbare skilja mellan produkter som är tillåtna som livsmedel och därmed är underkastade klassificering, och produkter som inte är det. Detta kommer att underlätta både avsättningen i det led där normerna tillämpas och kontrollen av deras efterlevnad. Det förefaller emellertid nödvändigt att vid tillämpningen av dessa normer undanta viss direktförsäljning av små kvantiteter till detaljhandlare och konsumenter.

Räkornas färskhet är en avgörande faktor vid bedömningen av deras kvalitet. Med tanke på skillnaderna i konsumenternas köpvanor och de beredningsmetoder som normalt används inom gemenskapen är det också väsentligt att klassificera räkorna efter storlek.

Det finns för närvarande ingen objektiv metod att på ett både snabbt och billigt sätt bedöma färskheten hos räkor. Endast organoleptisk undersökning, som för övrigt används i medlemsstaterna, motsvarar kravet på objektivitet och utgör en acceptabel metod.

Med hänsyn till gängse praxis i de flesta medlemsstater bör branschen själv klassificera räkorna efter färskhet och storlek. Med tanke särskilt på att en bedömning av färskhetsgraden skall göras enligt organoleptiska kriterier, bör detta ske i samarbete med experter som utsetts för detta ändamål av berörda branschorganisationer.

För ömsesidig information bör varje medlemsstat förse de övriga medlemsstaterna och kommissionen med en lista på namn och adresser till de berörda experterna och organisationerna.

[1] EGT nr L 20, 28.1.1976, s. 1.

Det är väsentligt att gemenskapens normer gäller för räkor som importeras från tredje land.

Tillämpningen av gemenskapens normer på importerade räkor kräver ytterligare information på förpackningarna. Denna information är emellertid inte nödvändig för räkor som direkt från fångstplatsen landas inom gemenskapen från fartyg från tredje land, eftersom sådana räkor under alla omständigheter bara får saluföras enligt de bestämmelser som gäller för gemenskapens fångster.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Marknadsnormer fastställs härmed för vattenkokta räkor av släktet Crangon som omfattas av undernumren ur 03.03 A IV b 1 i den gemensamma tulltaxan.

Artikel 2

I denna förordning avses med

a) *försäljning*: det första försäljningsutbudet och den första försäljningen efter ankomsten till gemenskapen,

b) *parti*: en mängd räkor förpackade som en enhet,

c) *förpackning*: den typ av behållare i vilken räkor saluförs, t.ex. lådor, korgar etc.

Artikel 3

1. De i artikel 1 specificerade räkor som utgör en del av gemenskapens fångster får endast försäljas som livsmedel inom gemenskapen om de uppfyller kraven enligt denna förordning.

2. Bestämmelserna i denna förordning skall dock inte gälla små kvantiteter räkor som kustfiskare avyttrar direkt till detaljhandlare eller konsumenter.

3. Närmare bestämmelser för tillämpningen av punkt 2 skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 32 i förordning (EEG) nr 100/76.

Artikel 4

De marknadsnormer som avses i artikel 1 omfattar

a) färskhetskategorier, och

b) storlekskategorier.

Artikel 5

1. De i artikel 1 specificerade räkorna skall klassificeras i parti efter färskhetskategorierna A eller B.

Färskhetskategori A:

a) Minimikrav:

— Skalet skall ha en fuktig och skinande yta.

— Räkorna skall falla ut skilda från varandra när de hälls från en behållare till en annan.

— Köttet skall vara fritt från främmande lukt.

— Räkorna skall vara fria från sand och andra främmande partiklar.

b) Utseendet på räkor med skal:

— Klart rödrosa till färgen med små vita fläckar, skalets bröstdel bör vara ljus.

— Kraftigt inåtböjd.

c) Köttets beskaffenhet under och efter skalning:

— Det bör vara lätt att skala utan annat än tekniskt oundvikliga förluster av kött.

— Det bör vara fast men inte hårt.

d) Räkdelar:

— Enstaka räkdelar tillåtna.

Färskhetskategori B:

a) Minimikrav:

Samma som för Färskhetskategori A.

b) Utseendet på räka med skal:

— Varierande till färgen från lätt blek rödrosa till blårött med vita fläckar, skalets bröstdel bör vara ljus och stöta i grått.

— Inåtböjd.

c) Köttets beskaffenhet under och efter skalning:

— Det bör vara mindre lätt att skala med små förluster av kött.

— Det bör vara mindre fast, något hårt.

d) Räkdelar:

— Små mängder av lösa delar tillåtna.

2. Vattenhalten skall också beaktas när produkterna klassificeras i färskhetskategorier.

Närmare bestämmelser för tillämpningen av denna punkt skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 32 i förordning (EEG) nr 100/76.

Artikel 6

1. Varje parti skall innehålla produkter av samma färskhetsgrad. Ett litet parti behöver dock inte vara enhetligt. Om det inte är det, skall det hänföras till den för partiet lägsta färskhetskategorin.

2. Färskhetskategorin skall markeras tydligt och outplånligt med minst 5 cm höga tecken på etiketter som fästs på partiet.

Artikel 7

1. Räkorna skall klassificeras i följande storlekskategorier:

	Skalets bredd	Räkor/kg
Storlek 1	6,8 mm och däröver	620 eller färre
Storlek 2	mindre än 6,8 mm	621 eller fler

2. Varje parti skall innehålla räkor av samma storlek. Ett litet parti behöver dock inte vara enhetligt. Om det inte är det, skall det placeras i storlekskategori 2.

3. Storlekskategorin skall markeras tydligt och outplånligt med minst 5 cm höga tecken på etiketter som fästs på partiet.

Artikel 8

Branschen skall klassificera räkorna efter färskhet och storlek, eventuellt i samarbete med experter som utsetts för detta ändamål av berörda branschorganisationer.

Artikel 9

Senast en månad innan systemet enligt denna förordning börjar tillämpas skall varje medlemsstat förse övriga medlemsstater och kommissionen med en lista på de i artikel 8 angivna experternas och branschorganisationernas namn och adresser. De övriga medlemsstaterna och kommissionen skall underrättas om varje ändring i listan.

Artikel 10

1. I artikel 3 specificerade räkor som importerats från tredje land får säljas som livsmedel inom gemenskapen endast om de

a) uppfyller kraven enligt bestämmelserna i artikel 4–7,

b) bjuds ut i förpackningar som är tydligt och läsligt märkta med följande information:

— Ursprungsland, tryckt med versaler som är minst 20 mm höga.

— En av följande beteckningar:

"Crevettes grises".

"Garnelen".

"Gamberetti grigi".

"Garnalen".

"Shrimps".

"Hesterejer".

— Färskhets- och storlekskategori.

— De förpackade räkornas nettovikt i kg.

— Datum för klassificering och avsändande.

— Avsändarens namn och adress.

2. Räkor som direkt från fångstplatsen landas i en gemenskapshamn från fartyg som för ett tredje lands flagg och är avsedda för försäljning som livsmedel skall emellertid, när de bjuds ut på marknaden, vara underkastade samma bestämmelser som gemenskapens fångster.

Artikel 11

1. Rådets förordning (EEG) nr 166/71 av den 26 januari 1971 om gemensamma marknadsnormer för räkor av släktet "Crangon"[1], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3400/73[2], skall upphöra att gälla.

2. Hänvisningar till den genom punkt 1 upphävda förordningen skall betraktas som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 12

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 1976.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 januari 1976.

På rådets vägnar

J. HAMILIUS

Ordförande

---

[1] EGT nr L 23, 29.1.1971, s. 3.
[2] EGT nr L 349, 19.12.1973, s. 8.